

Vlaams
Parlement

vergadering **C80**
zittingsjaar 2018-2019

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 24 januari 2019

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Sven Gatz, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het weigeren van de VRT om mee te werken aan een preventiecampagne van de Kansspelcommissie over het gokken op voetbalwedstrijden – 548 (2018-2019)	3
VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Sven Gatz, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de veranderende trends in kijkgedrag en de ontwikkeling van een crossmediaal meetinstrument – 567 (2018-2019)	6
VRAAG OM UITLEG van Cathy Coudyser aan Sven Gatz, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het Vlaamse collectiebeleid en de ontsluiting van het kunstpatrimonium van de Vlaamse Gemeenschap – 557 (2018-2019)	12
VRAAG OM UITLEG van An Christiaens aan Sven Gatz, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het verdere verloop van het Cultuurplan Limburg en de trajectbegeleiding – 481 (2018-2019)	17

**VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Sven Gatz, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het weigeren van de VRT om mee te werken aan een preventiecampagne van de Kansspelcommissie over het gokken op voetbalwedstrijden
– 548 (2018-2019)**

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Voorzitter, minister, tijdens het WK voetbal kwam het onderwerp van het uitzenden van gokreclame al uitgebreid aan bod in deze commissie. Er was toen veel te doen over het uitzenden van reclameboodschappen die aanzetten tot gokken, met name op onze openbare omroep.

De VRT kan op basis van de autonome bedrijfsvoering zelf bepalen welke commerciële boodschappen zij wil programmeren of niet. Maar op 20 juni antwoordde u in deze commissie dat u verwacht dat de VRT een ethische verantwoordelijkheid zou nemen en gaf u aan dat de openbare omroep een ethische code zou uitwerken over de reclamevoering van het bedrijf.

Wij zijn dan ook verbaasd dat wij in diverse media bij monde van uw federale collega minister Geens vernemen dat de VRT in de periode van het WK geweigerd zou hebben om een preventiecampagne van de Kansspelcommissie, met name over gokken op voetbalwedstrijden, uit te zenden.

Minister, als de bewering klopt dat de VRT dat heeft geweigerd, waarom is dat gebeurd? Wat zijn de motieven daarvoor geweest? Heeft de VRT intussen al werk gemaakt van de ethische code rond gokreclame waar u over sprak? Wat werd hierin opgenomen en hoe zal ze deze ethische code kenbaar maken en implementeren? Is de VRT bereid om, net zoals de Pro League, een protocolakkoord te sluiten met de Kansspelcommissie om ervoor te zorgen dat er enkel nog verantwoord reclame wordt gemaakt voor gokken en dat er sensibiliseringsacties komen om mensen te wijzen op de gevaren daarvan?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Dank u wel voor deze opvolgingsvraag. Ik begrijp dat de positie van het gokwezen, om het algemeen te noemen, niet alleen in deze commissie aan de orde is, maar ook gisteren aan de orde was in de plenaire vergadering met betrekking tot de bussen van De Lijn. Wij hebben het hier uiteraard al over gehad. Ik heb er toen melding van gemaakt dat een federaal wetsontwerp dat gokreclame wil verbieden tijdens onder meer de uitzendingen van sportwedstrijden, onderweg was.

De federale overheid heeft op 28 oktober 2018 het koninklijk besluit betreffende de voorwaarden voor het uitbaten van kansspelen en weddenschappen via informatiemaatschappijinstrumenten uitgevaardigd, dat een dergelijke verbodsbepaling bevat. U weet misschien dat er is bepaald dat dit besluit pas in werking treedt op 1 juni 2019. Daarover gaan we het op zich niet hebben, maar deze stand van zaken lijkt me wel belangrijk omdat finaal de communicerende vaten tussen het Vlaamse en het federale niveau in dezen niet onbelangrijk zijn.

De VRT laat me weten dat zij geen vraag gekregen heeft van de Kansspelcommissie om mee te werken aan een dergelijke preventiecampagne en dat ook de Vlaamse Audiovisuele Raad (VAR) dergelijke vraag niet heeft gekregen. Dat is het antwoord dat ik u kan geven.

Tijdens het WK voetbal in 2018 zond de VRT wel zogenaamde billboards – men kan dat disclaimers noemen – van de Belgian Association of Gaming Operators (BAGO) uit rond de voetbalwedstrijden. Die riepen op om verstandig met gokken om te gaan.

Ik kom tot uw tweede en derde vraag. De VRT verzekert me absoluut voorstander te zijn van duidelijke regels omtrent reclame voor gokspelen en stelt ook de recent aangenomen federale wetgeving strikt na te leven. Dat spreekt voor zich.

De VRT zegt me op dit ogenblik dat ze geen zicht heeft op de inhoud van de afspraken tussen de Pro League en de Kansspelcommissie, zoals het opmaken van een protocolakkoord. Ze gaat hier momenteel dan ook niet verder op in, maar staat zeker open voor verder overleg, maar dan op basis van gesprekken en feitelijke elementen.

Deze temporisering ten aanzien van de federale wetgeving die op komst is, heeft ertoe geleid dat de VRT op dit ogenblik nog geen ethische code rond gokreclame gemaakt heeft. Dat is de stand van zaken die ik vandaag kan meegeven.

De wetgevende initiatieven zijn dus hangende. Die zullen een invloed hebben op de totstandkoming van een code. Dit wordt zeker vervolgd.

Mijnheer Vandaele, twee zaken maken vandaag de zaken wat moeilijker. Ten eerste: wanneer is er welke federale wetgeving en wanneer treedt die in werking? Ten tweede: het niet-onbelangrijke gegeven hoe de openbare omroep maar ook De Lijn en anderen zich verhouden ten opzichte van private gokbedrijven en ten opzichte van de Nationale Loterij. Dat blijft iets heel moeilijks, waar ik op dit ogenblik nog geen antwoord op heb.

Maar ik dank u voor uw suggesties in functie van het protocolakkoord met de Pro League. Ik denk dat het de VRT wel moet aanzetten om tot verdere stappen te komen, zelfs al is het niet onlogisch dat men nakende federale wetgeving zou afwachten.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, het is natuurlijk een complex probleem, daar hebt u zeker gelijk in. Gisteren hadden we de vraag over De Lijn. We weten ook dat de grootste speler bij ons een overheidsbedrijf is, namelijk de Nationale Loterij. Het is zeker complexer dan het op het eerste gezicht lijkt.

Als je het bant op televisie, staat het wel nog rond het voetbalveld. We hebben heel die discussie in het verleden ook al gevoerd. Maar dat mag onze openbare omroep er niet van weerhouden om toch iets te doen. Terecht of ten onrechte, maar wij verwachten van onze openbare omroep altijd dat hij op die terreinen een voorbeeldfunctie heeft. Waarschijnlijk meer dan naar andere overheidsinstellingen kijken wij naar onze openbare omroep. Het staat ook in de beheersovereenkomst dat zij daar een ethische verantwoordelijkheid hebben. Ik denk niet dat dat er bij De Lijn in staat, bij wijze van spreken. We kijken dus, terecht of ten onrechte, toch naar die openbare omroep als voorbeeld.

Ik snap wel dat zij eerst kijken naar wat er uiteindelijk in de federale regelgeving zal staan en wat daarmee gebeurt. Dat is begrijpelijk. Wat mij wel verbaast, is uw antwoord op de eerste vraag. Blijkbaar is er nooit een vraag aan de openbare omroep geweest. We halen het natuurlijk uit de pers, maar de bron daarin is toch wel zeer onbesproken, namelijk uw federale collega Geens. Wie zou kunnen vermoeden dat hij de waarheid geweld zou aandoen? Dat is nu de laatste minister van wie ik dat zou verwachten. Ik zou het veeleer van u verwachten dan van uw collega Geens. *(Gelach)*

Toch hebben we hem hier betrappt op minstens een onzorgvuldigheid.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp·a): Bedankt voor de vraag, collega Vandaele.

Minister, ik begrijp niet goed dat de VRT temporiseert en op federale wetgeving wacht. Dat is helemaal niet nodig. Niets houdt de VRT tegen om eigenhandig een kader uit te werken. De problematiek van gokverslaving is vreselijk. Het is een onderschatte problematiek, die minstens even verwoestend is als andere verslavingen. De Hoge Gezondheidsraad heeft in 2017 al aangegeven een verbod te willen op alle vormen van reclame voor gokken. Ex-gokverslaafden geven zelf ook aan dat ze daar voorstander van zijn, omdat reclame voor gokken, die overal zichtbaar is in het straatbeeld, het hen moeilijk maakt. Het normaliseert het gokken, en dat maakt het voor hen veel moeilijker.

Wij zijn er dus echt van overtuigd dat we naar een totaalverbod op gokreclame moeten. We hebben daar een voorstel van decreet over ingediend. We wachten nog op het advies van de Raad van State. En dan hoop ik dat we daarmee aan de slag kunnen, zodat we op zijn minst al op radio en televisie een verbod hebben. In Brussel heeft de MIVB zelf beslist om geen gokreclame meer op de bussen te zetten. Het antwoord van minister Weyts gisteren was bijzonder teleurstellend. We moeten die problematiek gewoon durven aan te pakken. Ik reken op alle collega's om daar samen aan mee te helpen.

Bart Caron (Groen): Ik wil me ook nog even aansluiten namens mijn fractie, eerst met een flauw grapje: de bus van De Lijn nemen is alvast elke dag een gok, laat dat duidelijk zijn, vandaar dat die reclame daar wel goed past.

De VRT zit elk jaar met het excedent van het plafond van reclame-inkomsten – dit jaar zou het beter moeten zijn – van 10 procent boven het geplafonneerde gedrag. Het weigeren van gokreclame zou niet eens beletten dat zij onder het plafond zouden duiken. Ik vind dat een flauwekulantwoord van de VRT. Educatie is toch een van de kerntaken van de VRT. Als de VRT dan dit soort praktijken doet, terwijl een omroep inderdaad veel meer impact heeft op de publieke opinie dan pakweg een bus van De Lijn, vind ik dat niet kunnen. Ik vind het echt heel flauw dat ze op die manier reageren en dat ze ons dwingen om initiatieven te nemen om wettelijke regelingen te maken. Dat moet er sowieso komen, maar van zo'n huis van vertrouwen zou ik toch een voorbeeldfunctie verwachten.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik wil nog twee elementen aanbrengen om het perspectief ten aanzien van de verschillende parlementsleden mee te geven. In de gegeven omstandigheden is het goed dat ik de VRT uitdrukkelijk vraag om contact op te nemen met de Kansspelcommissie, omdat dit een minstens ongemakkelijk communicatief misverstand is. Ik weet ook niet wat de feiten zijn, maar in hun plaats zou ik dat doen. Ik zal het hun dan ook vragen, want dat laat hen toe om te bekijken wat er is misgegaan met die vraag die al dan niet zou zijn toegekomen. Dat laat hun ook toe om te bekijken of er een protocolakkoord, zoals gesuggereerd door de heer Vandaele en zoals het met de Pro League is afgesloten, mogelijk is. Het zal in elk geval een inhoudelijk gesprek mogelijk maken.

Het laat hun ook toe – en zo kom ik bij mijn tweede punt – om de brug te maken naar de ethische code om bijkomende elementen bij wijze van voorbeeld te kunnen uitrollen. Ik ga me niet uitspreken over het voorstel van decreet dat hier waarschijnlijk wel op een gegeven moment in deze vergadering zal toekomen. Dat is het parlementaire debat dat dan zal moeten plaatsvinden. Maar met betrekking tot de opvolging van de vraag wil ik toch aan de openbare omroep

vragen om in alle openheid en in alle rust het gesprek met de Kansspelcommissie aan te gaan en te kijken welke bijkomende stappen kunnen worden gezet.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Door de complexiteit van het dossier en blijkbaar het misverstand rond de communicatie van minister Geens, was ik daarnet misschien uitermate mild voor de VRT. Ik bracht zelfs wat meer begrip op dan de collega's van Groen en sp.a. Het doet mij in dezen plezier dat zij voluit willen gaan. En ook de minister zegt dat ze niet te lang moeten wachten op alles wat nog gebeurt, ook op federaal niveau, om zelf al iets te doen.

Dat is een goed antwoord, minister. Als dat lukt, zijn we toch een stap vooruit.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Sven Gatz, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de veranderende trends in kijkgedrag en de ontwikkeling van een crossmediaal meetinstrument – 567 (2018-2019)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Voor fictieliefhebbers was het vorige week fijn uitkijken naar De Dag, de nieuwe reeks van Jonas Geirnaert en Julie Mahieu, die op Vier loopt. De reeks was ook al een tiental maanden op aanvraag beschikbaar bij Telenet. Nochtans zouden slechts 385.000 Vlamingen naar de eerste dubbelaflevering kijken op het moment van de uitzending. Dat wijst opnieuw op een veranderend kijkgedrag omdat er steeds meer uitgesteld wordt gekeken

De Dag is een mooi voorbeeld van hoe topfictie van eigen bodem momenteel ter beschikking wordt gesteld aan en geconsumeerd wordt door de Vlaamse kijker.

Er is een preview window waarbij de reeks aangeboden wordt achter de betaalmuur van een distributeur. Zo werd De Dag bij Telenet via de abonnementsformule Play More 1,1 miljoen keer opgevraagd vooraleer de reeks op de buis kwam. Hoeveel kijkers de reeks ook werkelijk hebben uitgekeken of hoeveel kijkers in de loop van de reeks afhaakten, kan uit die cijfers niet opgemaakt worden.

Daarna werd de reeks live uitgezonden op televisie en nadien ook op aanvraag in de catalogus van de distributeurs en op de onlinekanalen van de televisiezender ter beschikking gesteld. De shift naar meer uitgesteld kijken, wordt duidelijk geïllustreerd door De Dag waarvan het kijkersaantal verdubbelde in de vier dagen na de uitzending. Hoewel ook hier de kanttekening geplaatst kan worden dat enkel het aantal opvragingen in kaart gebracht wordt en dat dit niet noodzakelijk impliceert dat de mensen de hele aflevering uitgekeken hebben.

In het licht van onze discussies hier over de dalende reclame-inkomsten van de commerciële omroepen, maar ook over de bepaling van de bereikvergoeding van de regionale omroepen en het vastleggen van de streefcijfers over het bereik in de nieuwe beheersovereenkomst met de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (VRT), wordt de vraag naar een crossmediaal meetinstrument steeds urgenter.

De manier waarop het Centrum voor Informatie over de Media (CIM) kijkcijfers registreert - ze doen dat met een vaste kijkmeter bij een steekproef van 750 Vlaamse gezinnen - is eerlijk gezegd hopeloos achterhaald. Iedereen is daarvan

overtuigd, de verschillende televisiepartners laken het gebrek aan een cross-mediaal of medianeutraal meetinstrument, maar niemand lijkt in de ontwikkeling ervan het voortouw te willen nemen.

Zo laat de VRT in haar schriftelijke antwoorden op de bespreking van de Beleidsbrief Media 2018-2019 het volgende optekenen: "De VRT is voorstander van een passief crossmediaal meetsysteem. De VRT kan het opzetten van dergelijk meetsysteem niet alleen dragen. Om betrouwbare uitspraken te kunnen doen voor regionale omroepen is bovendien ook nood aan een grotere steekproef, wat ook de prijs verhoogt. Er wordt binnen het CIM een test van een passieve meetmethode opgezet." Het CIM liet in De Standaard van 16 januari 2019 weten dat er in de loop van de volgende maanden cijfers over online kijkgedrag gepubliceerd zullen worden.

In de nieuwe beheersovereenkomsten met de regionale televisieomroepen werd daarnaast opgenomen dat ze samen een voorstel van meetinstrument moeten uitwerken. Hierover liet u zich tijdens de bespreking van de Beleidsbrief Media op 22 november 2018 ontvallen dat ze daartoe de kans en de tijd moeten krijgen en dat overheidsinvesteringen niet uitgesloten worden als het een goed instrument kan opleveren. U gaf tevens aan dat de gesprekken moeizaam verliepen, maar dat u minstens een lastenboek met vereisten voor een dergelijk meetsysteem verwacht en dat het doel blijft dat de regionale televisie over een gelijkaardig meetinstrument als de grotere spelers beschikt.

Omdat ik mij niet van de indruk kan ontdoen dat alle betrokken partners vooral de kat uit de boom aan het kijken zijn en ik de ontwikkeling van één cross-mediaal meetinstrument voor alle spelers, en dus niet enkel voor de regionale televisieomroepen, wil vooropstellen, wil ik u de volgende vragen stellen.

Wat is de stand van zaken van de gesprekken tussen de respectievelijke regionale televisieomroepen over de ontwikkeling van een nieuw meetinstrument? Hebt u al een 'lastenboek met vereisten voor een dergelijk meetinstrument' ontvangen? Zo ja, kunt u dat dan kort toelichten? Zo nee, op welke manier worden de regionale omroepen aangemoedigd om hier prioritair werk van te maken? Welke knelpunten, al dan niet van technische aard, ervaren de regionale omroepen bij het opstellen van dat lastenboek?

Bent u bereid om op korte termijn alle betrokken partners – de openbare en nationale commerciële omroepen, de regionale omroepen, de distributeurs en het CIM – bij elkaar te brengen om de ontwikkeling van een crossmediaal meetinstrument te bespreken? Welke knelpunten kwamen tijdens de vorige, al dan niet bilaterale, gesprekken tussen het kabinet en deze spelers aan de oppervlakte?

Indien de treuzelende houding van de partners voornamelijk te wijten is aan de kosten die met de ontwikkeling van dergelijk meetinstrument gepaard gaan, bent u dan bereid om de financiering hiervan deels of volledig op u te nemen en de overheid hierin een meer sturende rol te laten spelen?

Kunt u de nieuwe passieve crossmediale CIM-meetmethode, waarvan sprake was in het antwoord van de VRT, verder toelichten?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik heb naar aanleiding van deze vraag ook elementen van antwoord opgevraagd bij de VRT, de regionale televisieomroeporganisaties en het CIM.

Ik zal beginnen met een stand van zaken bij het CIM. Het CIM laat me weten dat door de groei van het aantal platformen waarop audiovisuele content, zoals De

Dag, wordt aangeboden, de traditionele televisiestudie van het CIM, met een meter in 750 Vlaamse gezinnen, inderdaad slechts een deel van de 'media-consumptie' dekt. Dat weet het CIM natuurlijk ook, vandaar dat CIM TV niet langer staat voor CIM Televisie Studie maar voor CIM Total Video Studie die momenteel twee luiken bevat.

Er is de klassieke vaste kijkmeter die nog altijd toelaat om bijna alles van het klassieke televisiekijken van de Vlamingen te meten. Dat gaat over zo'n tweehonderd minuten per dag, zowel live als uitgesteld tot zeven dagen nadien.

De meting van online video players registreert het kijkvolume van de video's die door de deelnemende omroepen worden aangeboden in door henzelf gecontroleerde, en voor de meting aangepaste, players.

Deze studie meet ook het profiel van onlinekijkers. Dat er vandaag nog geen crossplatform inzake bereikcijfers is, heeft een aantal redenen.

Ten eerste moeten alle deelnemende zenders de inhoud van hun onlinevideo's voorzien van metadata die het CIM toelaten om de link te leggen met de inhoud van klassieke tv. Als dat gebeurd is, kan het CIM het klassieke tv-bereik naast het onlinebereik rapporteren. Dit zal wel degelijk in de loop van 2019 het geval zijn, zowel voor het aantal kijkers als voor hun profiel en kijkduur.

Ten tweede is er, om ook de overlap tussen klassieke tv en onlinebereik op programmaniveau te kennen, in een tweede stap een modellering nodig op basis van een minipanel met kijkers die toelaten dat bij hen alle platformen worden gemeten. Dit zal volgens het CIM pas in 2020 het geval zijn.

Het CIM verwacht dat op die manier, naargelang de doelgroep, 75 tot 95 procent van het kijkvolume kan worden gemeten. Om een zo hoog mogelijk percentage van het kijkgedrag van de Vlamingen te kunnen meten is het CIM afhankelijk van de medewerking van alle stakeholders.

De consument heeft soms toch vragen of bedenkingen bij het toelaten van die ingewikkelde metingen van alle platformen. Daar is op dit moment nog een bepaalde weerstand. Daarnaast passen niet alle zenders aan hetzelfde tempo hun productiesystemen en applicaties aan voor de CIM-metingen. Tot slot geeft het CIM aan dat sommige derden die videocontent aanbieden, niet wensen mee te werken aan alternatieve oplossingen.

Dit bij wijze van inleiding bij uw vragen die een aantal perspectieven geven maar niet alle oplossingen. En dan kom ik bij uw vragen zelf.

In de nieuwe samenwerkingsovereenkomst 2018-2022 met de regionale televisieomroeporganisaties wordt de regionale omroepen inderdaad gevraagd om samenwerkingsverbanden te onderzoeken om onder andere een crossmediaal meetsysteem uit te bouwen.

De regionale omroepen hebben samen met NORTV als antwoord op deze duidelijk gestelde uitdaging een interne exploitatiewerkgroep opgericht, zodat een gedragen visie kan worden ontwikkeld.

In deze materie kan niet uit het oog verloren worden dat de VRT hier, samen met de grotere spelers zoals Mediaaan, de SBS-groep en het CIM, een heel bepalende rol speelt of kan spelen. In de beheersovereenkomst die afgesloten werd met de VRT wordt gesteld dat de VRT met de mediasector moet werken aan een continu systeem om technologie-neutrale totaalbereikcijfers te meten tegen 2020. Ik ga hier zo meteen dieper op in.

Omdat er binnen de regionale zenders niet onmiddellijk de nodige competenties en middelen voorhanden zijn om zelf het voortouw hierin te nemen, maakten de regionale televisieomroepen in juni 2018, kort na het afsluiten van de samenwerkingsovereenkomsten, een eerste afspraak met de dienst Corporate Development van de VRT. Uit het gesprek bleek dat het CIM op dit moment de commerciële belangen van de Vlaamse Audiovisuele Raad (VAR) voldoende ondersteunt en dat er geen dwingende noodzaak is om het CIM op te geven. Er werd echter bevestigd dat er inderdaad nood is aan nieuw meetsysteem. We hebben die zaken hier al besproken op vraag van mevrouw Brouwers.

Ik ben net als de regionale televisieomroepen van mening dat het geen zin heeft om los van de grote spelers hierin het voortouw te nemen. Dit doet echter geen afbreuk aan het gegeven dat men tot een door de sector gedragen crossmediaal meetsysteem moet komen, en dit natuurlijk liever vroeger dan later.

Feit blijft dat er ten aanzien van de nationale adverteerdersmarkt één 'meet-currency' nodig is, een belangrijke wisselkoers. Wie bepaalt welk meetsysteem het ijkpunt is in de markt? Men kan beter daarop inzetten dan een parallel meetsysteem op te zetten. Dat blijft een moeilijk spanningsveld, los van de perspectieven die ik u voor 2019-2020 heb gegeven.

Er waren intussen nog verschillende gesprekken tussen de regionale televisieomroepen en de VRT om een plan van aanpak uit te werken. Daar wordt verder aan gewerkt. Belangrijk hierbij is dat dit nieuwe systeem ook de facto en niet de jure door de adverteerdersmarkt zal moeten worden gevalideerd. Als de adverteerders het systeem niet willen gebruiken, dan zal het ook niet van de grond komen. De samenwerking tussen de spelers blijft primordiaal.

Wat specifiek de regionale omroepen betreft, wil ik erop wijzen dat zij, conform de afspraken van de samenwerkingsovereenkomst, het voortouw hebben genomen in het opzetten van een nieuwe waarderingsbarometer waarin onder meer werd gepeild via welke platformen naar het nieuws wordt gekeken: tv, laptop, pc, tablet, website, app, smartphone enzovoort. De resultaten hiervan werden op 9 januari gepresenteerd in het bijzijn van de administratie en mijn kabinet en ik wil deze gerust verder verspreiden voor zover u die nog niet zou hebben.

De reden waarom ik naar aanleiding van deze vraag om uitleg wijs op deze waarderingsmeting 2018, is dat uit de resultaten blijkt dat televisie nog altijd het dominante platform is om regionaal nieuws te bekijken. Ongeveer een op tien kijkers gebruikt laptop of pc, dat is relatief weinig. De enige uitzondering hierop blijkt BRUZZ te zijn waar wel een duidelijke evolutie zichtbaar is. Daar gaat het over één op drie kijkers. Tablet en smartphone worden op dit ogenblik zeer weinig gebruikt om te kijken naar het regionaal journaal. Dat heeft natuurlijk ook te maken met het kijkersprofiel op de regionale zenders waar de kijkers iets ouder zijn. Het is interessant om op te volgen hoe dit de volgende jaren zal evolueren.

Ik heb begrepen dat het CIM dit jaar de link zal leggen met de inhoud van klassieke tv naast het onlinebereik. Daarnaast merk ik dat de VRT haar rol opneemt om de gesprekken samen met de regionale zenders en het CIM verder te zetten. Ik ben zeker bereid om hier een faciliterende rol op te nemen.

De vraag over de investeringskosten heeft zich nog niet aangediend maar wat mij betreft, blijft de deur op een kier. Ik vind dat een redelijke vraag: als er (mee)-geïnvesteed moet worden vanuit de overheid, vind ik dat dit tot de mogelijkheden moet blijven behoren. We moeten nagaan wat we daar in afloop van de legislatuur mee kunnen doen maar ik zeg dus zeker niet dat het niet mogelijk is.

Uw vierde vraag ging over de nieuwe passieve crossmediale CIM-meetmethode. De VRT ziet dit meetonderzoek ideaal gesproken vanuit de volgende krijtlijnen:

ten eerste is er een passieve meting, waarbij een representatief panel continu wordt getrackt. Ten tweede is er een meting van zowel audio- als videogebruik, zowel online als offline, over alle platformen en merken heen.

Ten derde zou dit moeten gebeuren via een combinatie van verschillende technologieën – daarmee bedoelt men zowel fingerprinting als audiomatching. Ten vierde zouden de resultaten realtime, of zo snel mogelijk, beschikbaar moeten zijn, waardoor strategische beslissingen makkelijker kunnen worden genomen. Dit is geen lastenboek, maar de voorafspiegeling daarvan. Het is nog in principes opgesteld en niet in operationele elementen, maar het geeft u een idee.

Ik maak nog een slotbemerking in het verhaal rond het meetinstrument. Er moet nog altijd de nodige tijd geïnvesteerd worden vooraleer alle partijen met dat nieuwe systeem aan de slag kunnen. Er is een hoge tijdsinvestering nodig van heel wat partijen om dit te kunnen doen. Bovendien heeft iedere partij zijn eigen ideeën en mogelijks ook een andere doelstelling wanneer zij met de resultaten van zo'n meetinstrument aan de slag gaan. Daardoor is het niet evident om tot een consensus te komen.

Daarnaast zal er hoe dan ook een overgangssysteem of aanpassingsperiode noodzakelijk zijn bij het invoeren van zo'n nieuw meetsysteem. Nieuwe cijfers kunnen ook afwijken van de cijfers van het huidige meetsysteem, of ze kunnen tot andere marktverhoudingen leiden, ook op de adverteerdersmarkt. Dat is allemaal mogelijk. De huidige audiovisuele markt is het nu eenmaal zo gewoon om met de huidige cijfers te werken, dat het meer tijd en verduidelijking vraagt dan ons lief is om met de nieuwe cijfers op een werkbare manier naar de commerciële markt over te gaan.

De moraal van het verhaal is dat er wel degelijk een aantal stappen worden gezet. Het ligt zeker niet stil. Maar het is niet eenvoudig om tot een volgend afgewerkt systeem te komen.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Bedankt voor uw omstandig antwoord. Het toont inderdaad aan hoe complex dit verhaal is. Er zijn heel veel belanghebbenden betrokken, en dat is eigenlijk het belangrijkste probleem: er is een groot aantal belanghebbenden, met elk hun eigen agenda en doelstellingen. Ten tweede brengt het systeem natuurlijk ook een kostenplaatje met zich mee.

Ik ben blij om te horen dat het dossier vooruitgaat, en dat er verder aan wordt gewerkt. Het is vooral belangrijk dat het absoluut één systeem wordt. Het zou al te gek zijn dat we op regionaal vlak een ander systeem ontwikkelen dan het systeem van het CIM. Het moet één systeem, één currency worden, en ze moeten het ook samen ontwikkelen. En dan kijk ik ook naar de distributeurs, want die hebben alle gegevens. Zij weten elke seconde wie er aan het kijken is; ze kennen ons kijkgedrag tot in het kleinste detail. We moeten dus kijken wat die distributeurs kunnen aanleveren.

Ik ben ook blij dat u de deur op een kier laat om eventueel mee te investeren. Dat is vooral voor de regionale omroepen een belangrijke boodschap. Het verbaasde mij dat maar één op de tien regionale journaals niet op televisie bekeken wordt. Uitgesteld kijken zal daar wel bij meegerekend zijn. Bij BRUZZ is dat een op drie journaals, en ik denk dat dat vooral te maken heeft met het kijkersprofiel van BRUZZ. Het zijn dus vooral die regionale oproepen die snakken naar een goede meting. Zij hebben de middelen niet, en het zou heel goed zijn dat de overheid daar voor een stuk kan bijspringen.

Ik heb nog een bijkomende vraag. Het CIM zegt dat zij 75 tot 95 procent van het kijkgedrag zullen kunnen meten tegen 2020, op basis van hoe zij de methode

herzien. Ik zou willen weten waarom dat geen 100 procent is. Maar dat is waarschijnlijk een heel technische vraag. U gaf aan dat sommige derden niet willen meewerken, en misschien heeft het daarmee te maken. Wie zijn die derden die niet meewerken?

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Wat die regionale televisieomroepen betreft, denk ik dat de gemiddelde digitalisering lager ligt dan bij de mainstream-televisiezenders. Misschien is dat de verklaring. Al bent u daar meer expert in, collega. Onze fractie heeft in de loop van de voorbije jaren al op verschillende momenten aangedrongen op een eengemaakt, betaalbaar crossmediaal bereikmeetinstrument. Dat is belangrijk voor verschillende spelers – ten eerste voor de regionale tv-zenders – om het totale mediagebruik te kunnen meten, zowel lineair als digitaal. Want dat heeft natuurlijk een heel grote impact op hun reclame-inkomsten.

Ook voor de lokale radio's is dit belangrijk, want hun bereik is online vaak groter dan via FM. Het berekenen van het volledig bereik is ook voor hun reclame-inkomsten en tarieven bijzonder waardevol.

Mevrouw Brouwers heeft het al verschillende keren aangehaald: als u er inderdaad in meegaat om het systeem deels vanuit de overheid te financieren, dan zou het goed zijn dat ook de commissie Innovatie een aantal middelen injecteert. Zo kunnen we tot een degelijk crossmediaal bereikmeetsysteem komen. Wat is het standpunt van de Vlaamse Regering op die concrete vraag? Hebt u dit al besproken met uw collega's in de Vlaamse Regering? Ik denk dan aan minister van Innovatie Muyters en minister van Begroting Peeters.

Ik heb nog een tweede, kleinere vraag om verduidelijking, over het bereik, het veld dat gemeten wordt bij die nieuwe passieve crossmediale CIM-meetmethode. Worden ook apps hierbij meegerekend? Als er op sociale media doorgeklikt wordt naar inhoud, wordt dat ook meegerekend? Dat bleek voor ons niet duidelijk uit uw antwoord.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Het antwoord over die schatting van het CIM in die toekomstige 75-95 procentvork zal ik u schriftelijk meedelen, want dat kan ik u nu niet zeggen. Men zal waarschijnlijk wel een verklaring hebben voor dat verschil tussen 95 procent en 100 procent. Ik zou inderdaad toch ook graag weten waarom het drie kwart of 95 procent is, dat is toch een relatief groot verschil.

U vroeg wie er niet volledig wil meewerken. Niet alle over-the-top spelers – bijvoorbeeld de grootste, waarover we het vaak hebben – willen meewerken met het CIM om alternatieve oplossingen te bieden. De telecomoperatoren of dienstenverdelers leveren enkel gegevens over wat setup-boxen in de gezinnen doen, maar ze leveren nooit gegevens over het kijkgedrag van mensen. Dat zou dan gemodelleerd moeten worden. Ze leveren ook geen correcte kijkduurgegevens omdat niet gegarandeerd is dat het televisietoestel zelf aanstaat of dat er iemand kijkt. Er zijn dus zowel principiële als technische elementen die hier meespelen. Zij werken ook niet mee aan steekproeven van geanonimiseerde data met het CIM. Er zijn dus een aantal vlakken waar de samenwerking moeilijk verloopt.

De studie inzake de regionale omroepen, waarover het in het bijzonder ging, zullen we u dus bezorgen. Dan kunt u zich eens verdiepen in het kijkersprofiel en in het online bekijken van regionale zenders. Het goede nieuws is in elk geval dat de waarderingscijfers overal goed zijn en dat ze gestegen zijn. Er zijn toch een aantal zorgen die daardoor verminderen. Dat is dus een goede zaak.

– *Joris Poschet treedt als voorzitter op.*

Dan kom ik bij de vragen van de heer Poschet. Ook apps, dus alle technologische elementen die televisiekijken mogelijk maken, worden meegenomen in het nieuwe systeem. Dus het moet echt technologie-neutraal zijn. Daarnaast is er bij de collega van Innovatie een principiële bereidheid om hier positieve antwoorden op te geven. Maar zoals ik u gezegd heb, is hier op dit ogenblik geen vraag naar.

We zijn dus begonnen vanuit het perspectief om een apart meetinstrument voor de regionale omroepen te maken. Dat heeft een tijdlang op tafel gelegen. We zijn dan geëvolueerd, en hebben gezegd dat we eerder neigen naar het CIM, als het CIM van alle spelers nog steeds de meest performante en de meest gebruikte is – lees: de currency gebruikt die aanvaard wordt door alle spelers. Als het CIM dan evolueert, zoals ik u geschetst heb in het begin van mijn antwoord aan mevrouw Segers, naar dat platform, dan lijkt het ons op dit ogenblik het best om daar die weg in te slaan. Ik heb u echter ook gezegd: wanneer de vraag gesteld wordt met betrekking tot investeringen of mede-investeringen van de overheid, dan kan die principieel wel beantwoord worden, maar die is er op dit ogenblik nog niet. Dat komt ook doordat het, omwille van technologische moeilijkheden en de samenwerking met een aantal stakeholders, trager gaat dan we zouden willen.

Ik heb twee data gegeven bij het begin van mijn antwoord. Ik neem wel aan dat er in 2019 toch een nieuwe stap gezet zal worden, dat die nieuwe stap sowieso tot nieuwe marktsverhoudingen kan leiden, en dat de zaak dus wel degelijk in beweging blijft. Ik doe dus geen enkele deur toe, laat dat duidelijk zijn. Ik hoop dat de volgende stap van het CIM en de mediaspelers wel degelijk tot nieuwe evoluties zal leiden, waar nieuwe vragen uit zullen voortkomen, waar de overheid al dan niet op zal moeten antwoorden.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Dank u wel, minister. We trekken eigenlijk met velen aan de kar. Wij stellen u daar vanuit het parlement constant vragen over. Het is nu aan alle belanghebbenden om zich gewoon samen te zetten en zo snel mogelijk samen tot een oplossing te komen en een goed systeem te ontwikkelen dat op een accurate manier het ongelooflijk veranderende kijkgedrag in kaart brengen, want dat is in het belang van iedereen. Het is goed te horen dat u daar al mee werkt, minister.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Cathy Coudyser aan Sven Gatz, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het Vlaamse collectiebeleid en de ontsluiting van het kunstpatrimonium van de Vlaamse Gemeenschap – 557 (2018-2019)

Voorzitter: de heer Joris Poschet

De voorzitter: Mevrouw Coudyser heeft het woord.

Cathy Coudyser (N-VA): Voorzitter, minister, een tijdje terug hebben we het rapport van het Rekenhof besproken in verband met de ontsluiting van het kunstpatrimonium van de Vlaamse Gemeenschap. We hebben er ondertussen ook met u van gedachten over kunnen wisselen.

– *Bart Caron treedt als voorzitter op.*

Bij de bespreking van het rapport hebben verschillende collega's erop gewezen dat het voor een stuk de collectieve verantwoordelijkheid van een land of een

gemeenschap is om zorgvuldig met het patrimonium om te springen. Het rapport toont toch wel aan dat dat over de jaren heen – en dat wil ik wel benadrukken: over verschillende jaren, bijna decennia heen – niet altijd even zorgvuldig gebeurd is. De maatschappelijke en bestuurlijke veranderingen in ons land en in onze gemeenschappen liggen daar voor een stuk van aan de basis.

Er is ook de belofte gemaakt dat we dat, over de fracties heen, wat beter zullen opvolgen. Ik wil hiermee dan ook de daad bij het woord voegen.

Een van de belangrijkste aanbevelingen van het rapport was dat we meer visie moeten vormen over de ontwikkeling, de samenstelling, de uitbouw, het beheer en de ontsluiting van de collectie van de Vlaamse Gemeenschap. De lijst met de kunstwerken en de bewaarplaatsen moest dringend geactualiseerd worden. Idem voor de beschikbare beheersinformatie over die kunstwerken. Ook de ontsluiting van de collectie kon nog wel wat beter. De bezoekersinformatie moet kwalitatief worden verzameld en geanalyseerd, zeker met het oog op de doelgroepenwerking.

Na de gedachtewisseling werd ondertussen toch wel al wat werk verzet door de administratie, zeker voor wat betreft de collectieregistratie en de inhaaloperatie voor standplaatscontroles. We moeten natuurlijk niet verwachten dat dit van vandaag op morgen gebeurt, maar er zijn al stappen gezet. Ik denk in het bijzonder aan de samenwerking met de Franse Gemeenschap. Die werpt vruchten af. Er is ook het halfjaarlijkse overleg met de federale collega's. Misschien kunnen we daar straks nog wat dieper op ingaan.

Er zijn dus stappen vooruit gezet. Niemand betwijfelt dat er nog inspanningen nodig zijn, maar vandaag wil ik vooral vragen hoever we staan met die visienota. Bij de bespreking van de beleidsbrief werd gezegd dat dit rond de jaarwisseling zou worden afgewerkt. We zijn nu bijna eind januari. Die visienota zou een richtinggevend collectieprofiel voor het verdere verwervings- en ontzamelingsbeleid aanbieden. Aan de hand van die nota zouden er ook een aantal krachtlijnen zijn voor het ontzamelings- en afstootbeleid. Minister, kunt u die krachtlijnen al toelichten? Er zijn uiteraard criteria en richtlijnen voor nodig. Zijn die er al? In welke mate en hoe wordt daaraan gewerkt?

Er zijn ook denksporen voor een toekomstig beheer van de collectie van de Vlaamse Gemeenschap, onder andere in samenspraak met de grote spelers, het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen (KMSKA) en het Museum van Hedendaagse Kunst Antwerpen (M HKA). Verder zouden ook de aanbevelingen van het rapport worden toegelicht met het oog op het plan van aanpak. Het lijkt mij wel een belangrijk document om in deze periode toch nog even over van gedachten te wisselen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: De administratie stelde een actieplan op om aan de vele opmerkingen die werden geformuleerd door het Rekenhof een antwoord te bieden. Ik zal dit actieplan nog aan de commissie bezorgen. De audit was erg omvattend, de vastgestelde knelpunten en aanbevelingen erg fundamenteel. U begrijpt ongetwijfeld dat het op punt stellen van het beheer van de collectie van de Vlaamse Gemeenschap een werk van lange adem is, waarbij veel actoren betrokken moeten worden. Het plan zal dan ook gefaseerd worden uitgevoerd met de beschikbare mensen en middelen binnen de administratie.

In 2018 lag de focus op volgende acties, die allemaal inspelen op diverse aanbevelingen van de audit van het Rekenhof.

Ten eerste, het uitwerken van een nota over het toekomstige beheer en een aanzet tot collectieplan voor de collectie van de Vlaamse Gemeenschap. Op het

collectieplan kom ik straks terug, voor het toekomstige beheer besliste ik het beheer binnen de administratie te houden en van daaruit de werking te optimaliseren.

Een tweede actie betreft de verhuizing van het depot in Schaarbeek naar een nieuw depot in Vilvoorde, aangepast aan de noden van modern depotbeheer. De verhuizing werd aangegrepen om de registratie van 2720 werken in depot op punt te stellen. De werken werden ook opnieuw fysiek gelabeld, wat een opvolging in de toekomst sterk zal verbeteren.

Verder werden alle acties rond digitale collectieregistratie gebundeld in een verbetertraject 'collectieregistratie'. Om aan dit traject uitvoering te geven, wordt ook nauw samengewerkt met specialisten op het terrein. Met het M HKA werden hierover ook al concrete werkafspraken gemaakt. Hieraan gekoppeld werd het traject rond het klaren van auteursrechten, uitgevoerd door het Contemporary Art Heritage Flanders (CAHF), eind 2018 afgerond. De contractuele stukken worden nu systematisch toegevoegd in het collectieregistratiesysteem. Zo worden belangrijke stappen gezet naar een digitale ontsluiting van de collectie.

Een vierde actie betreft het opmaken van een protocol en een stappenplan voor de standplaatscontroles. Het voorbije jaar kon men op die manier 436 collectiestukken op 33 standplaatsen inspecteren. Op basis van deze controles worden de aktes met de bewaarnemers geactualiseerd. Door de verhoogde personeelsinzet vanaf 2019 – niet onbelangrijk! – moet ook het aantal controles sterk omhoog.

Tot slot werd een structureel overleg met de collega's van de Franse Gemeenschap opgestart op ambtelijk niveau. Het doel van het overleg is het op punt stellen van het gemeenschappelijke beheer van de collectiestukken in eigendom van de Belgische Staat. In het kader van deze samenwerking worden afspraken gemaakt over gemeenschappelijke standplaatscontroles. Zo werden in 2018 controles uitgevoerd in het Justitiepaleis van Brussel. Ook wordt er werk gemaakt van het traceren van de werken op de lijst van de zogenaamde 'vermiste' werken. Goed nieuws: de eerste screening leverde al een gekende standplaats op voor 1500 van de werken op deze lijst. Verder onderzoek is zeker nodig.

Zoals u merkt, situeerden de meeste acties zich in 2018 vooral binnen de administratie. Veel tijd en energie ging dan ook naar de uitvoering van de verhuisopdracht. Ook de lopende erfgoedronde, waarvoor de beslissing in het najaar werd genomen, maakte dat echt overleg over samenwerking met de musea nog niet meteen werd opgestart. Dit is uiteraard noodzakelijk in een volgende fase.

Ik gaf ook de opdracht aan de administratie om het overleg zowel met de Franse Gemeenschap als met de federale overheid over het beheer van het deel 'Belgische Staat' van de collectie te formaliseren. Hierbij leggen wij uiteraard ook de nodige omzichtigheid aan de dag.

Eind 2018 zette ik de eerste stappen voor de opmaak van de krijtlijnen van een collectieplan voor de collectie van de Vlaamse Gemeenschap.

In uitvoering van het Topstukkendecreet wil ik blijven inzetten op de aankoop van topstukken en de aankoop van sleutelwerken, via het Topstukkenfonds.

Daarnaast wordt binnen het Kunstendecreet sinds twee jaar opnieuw ingezet op de aankopen van hedendaagse kunst op basis van een advies van een onafhankelijke commissie. Een derde verwervingslijn – dat zal de toekomst uitwijzen – verloopt via de regeling voor inbetalinggeving van kunstwerken om te voldoen aan successierechten. Hierover zijn de gesprekken met mijn collega bevoegd voor Financiën

nog steeds aan de gang. Daar zijn een aantal mogelijke landingspistes. Ik hoop u daar de komende weken nog nieuws over te kunnen geven.

Dit collectieplan moet nog verder worden uitgewerkt zodat het als een echt afwegingskader gebruikt kan worden voor een toekomstig verwervingsbeleid en deel kan uitmaken van een groter plan voor de Collectie Vlaanderen. Overleg en afstemming met de Vlaamse musea is hierbij uiteraard noodzakelijk. Dat moet nog worden opgestart.

Maar zoals u zelf aangeeft, is het aankoopbeleid slechts één facet van een collectieplan. Ook de mogelijke invoering van een afstotingsbeleid voor de collectie moet nog worden onderzocht. Ontzamelen is een complexe en moeilijke opdracht. Het debat daarover kan enkel worden aangevat wanneer we een heldere en genuanceerde kijk op de doelstellingen van het collectiebeleid in Vlaanderen hebben opgebouwd.

Een grondig onderzoek naar afstoten of ontzamelen vereist veel tijd, die we ook moeten nemen om te vermijden dat we keuzes zouden maken die later betreurd kunnen worden. Dit wordt ook aangegeven door de Nederlandse ontzamelingservaring.

Samenwerking en collectieafstemming tussen de musea was een aandachtspunt bij de erfgoedronde en wordt ook meegenomen in de verschillende beheersovereenkomsten met musea met een, soms deels, hedendaags kunstprofiel. Daar schakelen we op die manier al een versnelling hoger. Dit is een eerste stap. Er moet jaarlijks over worden gerapporteerd. Belangrijk is dat ook de Collectie Vlaamse Gemeenschap mee in beeld komt en dat zeker bij toekomstige verwervingen, zonder de finaliteit van de collectie uit het oog te verliezen, het perspectief van de Collectie Vlaanderen voldoende in overweging wordt genomen. Het Museumoverleg lijkt me de geschikte plaats om deze afstemming mogelijk te maken.

Voor de gemeenschappelijke uitwerking van een geïntegreerd aankoop- en afstotingsbeleid moet nog een tijdspad worden opgesteld.

Ik durf te zeggen dat er op een adequate en noodzakelijke manier is geantwoord door het beleid en zeker de administratie op de audit van het Rekenhof, dat we belangrijke concrete stappen op het terrein hebben gezet en dat we nu planmatig alles in een nieuw beleidskader aan het gieten zijn.

De voorzitter: Mevrouw Coudyser heeft het woord.

Cathy Coudyser (N-VA): Minister, dank u wel voor het uitgebreide antwoord. Er is inderdaad heel snel en op een adequate manier gehandeld binnen het departement en er zijn acties genomen, zeker ten aanzien van traceerbaarheid, inventarisatie en ook digitalisering van de collectie.

Wat betreft de samenwerking met de Franse Gemeenschap, zijn door de contacten en het regelmatige overleg stappen vooruit gezet. Wat betreft het federaal niveau dacht ik dat u dit zou agenderen op de interministeriële conferentie. Ik heb daar een vraag over ingediend. Heeft die vergadering ondertussen al plaatsgevonden? Wat is er dan specifiek daarover uit de bus gekomen? Het zou goed zijn dat we eindelijk zouden kunnen komen tot geformaliseerde afspraken wat betreft Belgisch bezit in beheer van de twee gemeenschappen, dat door de federale wetenschappelijke instellingen (FWI's) wordt waargenomen. Dat daar formele afspraken moeten komen, lijkt mij een belangrijke zaak om in de eerstvolgende periode uit te klaren.

Een volgend punt is de nauwere samenwerking tussen musea in het kader daarvan, maar ook ruimer. We hebben al een paar keer gezegd dat het absoluut

noodzakelijk is dat onze musea goed samenwerken op verschillende vlakken. Daar moeten we zeker nog een tandje bijsteken. Dat hangt natuurlijk ook af van de goede wil van de musea, maar door dit op te nemen in de beheersovereenkomsten en jaarlijks een rapport daarvan uit te brengen, kunnen we dat ook van hieruit beter monitoren.

Voor het aankoopbeleid zijn er duidelijke keuzes gemaakt. Ik ben het ermee eens dat grondig moet worden uitgewerkt hoe we het afstootbeleid aanpakken. Het is al een paar keer aan bod gekomen dat daar grondig onderzoek voor nodig is. We onderschrijven dit absoluut. De vraag is natuurlijk of we de expertise daarvoor in huis hebben en of we dit kunnen overlaten aan de experts van de museumwereld zelf en de administratie. Of is er extern onderzoek voor nodig, zodat we een objectief beeld krijgen van wat en hoe we daar kunnen aan remediëren, om dat mee te nemen in het beleidsplan ten aanzien van afstoting?

We zitten op een kruispunt waarbij provinciale zaken mee ingekanteld zijn. Ik denk dat daar wel heel wat mogelijkheden zijn, alsook bij de intergemeentelijke samenwerkingen die eraan komen, onder welke vorm ook. Ik weet niet of het goed zou zijn dat eventueel daarrond externen – wie moet dat dan zijn? – hun oor te luisteren kunnen leggen en daarover een grondig onderzoeksrapport zouden kunnen leveren.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: De bijkomende opmerkingen die u hebt gemaakt, neem ik allemaal graag mee, in het bijzonder de noodzaak om met het federale niveau tot het juiste overleg te komen. Dat moet nog formeel geagendeerd worden op de interministeriële conferentie, maar de gesprekken zijn wel al in voorbereiding. Dat is het voordeel van een cultureel akkoord en van een werkende interministeriële conferentie, dat er constant actieve gesprekken tussen de administraties kunnen plaatsvinden op een normale manier en dat dat niet altijd in gang moet worden gezet. We zijn daar dus mee bezig.

Ik heb het stappenplan al aangegeven. We gaan nu van punctuele noodzakelijke inhaalacties ook naar een toekomstgericht plan voor de collectie. Dat zal in de komende maanden – ik durf daar geen timing op te plakken – het licht zien en zal dan bediscussieerd kunnen worden. Het aspect dat u aanhaalt om te kijken of we daar externe versterking voor nodig hebben, zal daarbij zeker aan bod komen. Ik kan dat op dit ogenblik niet zeggen. U weet dat er een versterking is in de man- en vrouwkracht voor dit deelaspect bij de administratie. Men heeft zeer veel energie moeten inzetten op die erfgoedronde en zo. Daar komt nu ook weer wat vrij. Men zal dat hier kunnen inzetten. In hoeverre we echt een beroep zullen moeten doen op externe expertise, kan ik u nog niet zeggen, maar ik sluit het zeker niet uit. Dat is het enige wat ik wil zeggen. *(Opmerkingen van Cathy Coudyser)*

Ik heb inderdaad een concreet voorstel rond de inbetalinggeving van kunstwerken om te voldoen aan de successierechten. Dat is natuurlijk ook gebaseerd op een aantal parameters die we in het buitenland kennen. De gesprekken zijn gaande. De klok tikt voor het aflopen van de legislatuur, dat weten we allemaal, maar ik hoop u daarrond nog een voorstel te kunnen doen in de komende weken. Concreter kan ik daar op dit ogenblik niet over worden, maar we hebben wel degelijk een concreet en in mijn ogen werkbaar voorstel om tot de volgende stappen daarin te kunnen overgaan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van An Christiaens aan Sven Gatz, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het verdere verloop van het Cultuurplan Limburg en de trajectbegeleiding
– 481 (2018-2019)**

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Christiaens heeft het woord.

An Christiaens (CD&V): Minister, we zijn in januari, receptiemaand, nog volop nieuwjaarswensen aan het uitwisselen, maar de Limburgse cultuursector ontving eind 2018 van u nog een heel fijn kerstcadeau. In het kader van het Cultuurplan Limburg werden de professionele trajectbegeleiders aangeduid. U had in het najaar aangekondigd dat dat nog voor 2019 zou gebeuren, en dat heeft ook zo plaatsgevonden.

Sinds de aankondiging van het Cultuurplan in het najaar van 2017 werd er niet stilgezeten. De aanjager werd aangesteld. Hij maakte een landschapstekening op en schoof actiepunten naar voren. Organisaties als Z33 en Bokrijk engageerden zich als trekkers in het plan. Zij zullen andere organisaties inspireren en inhoudelijk en logistiek ondersteunen. Ook de medewerking van relatief nieuwe sectorale organisaties zoals het Limburgs Kunstenoverleg (LIKO) en Cultuurnet Limburg is belangrijk om bottom-up een draagvlak te creëren.

De zeven aanbevelingen, die al bij de aanstelling van de aanjager naar voren werden geschoven, komen ook terug in de opdracht van de trajectbegeleiders, zo hebben we gelezen in uw perscommunicatie. Zij zullen de organisaties in Limburg op diverse vlakken ondersteunen: op het vlak van strategie, communicatie, financiën en HR zullen de organisaties de juiste tools aangereikt krijgen om zich te versterken, en daarmee ook het cultuurlandschap in zijn geheel in Limburg, om finaal op eigen benen te kunnen staan. Na mijn vorige vraag in de commissie heb ik dit verder opgevolgd. Eind 2018 hebt u het nodige gedaan. We hebben dat in de pers kunnen lezen, maar ik had u er graag nog enkele vragen over gesteld.

Wat is het plan van aanpak van de trajectbegeleiders? Hoe zien zij de timing van hun opdracht, rekening houdend met de korte looptijd van het Cultuurplan? Hoe zullen de resultaten gemonitord worden? Op welke manier wordt invulling gegeven aan de aanbevelingen van de aanjager? Welke concrete maatregelen zitten er nog in de pipeline? Op welke manier kan de trajectbegeleiding en het resultaat een duurzaam karakter worden gegeven, ook na de afloop van het Cultuurplan? We hebben hier de vorige keer allemaal benadrukt dat we daar het belang van inzagen dat het een verdere doorstart zou krijgen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik ben zeker verheugd om ook hier, in de commissie, te kunnen bevestigen dat de eerste fase van het traject Cultuurplan Limburg goed is afgerond. De analyse van aanjager Pieter Jan Valgaeren werd eind december publiek gemaakt en haalde niet enkel de regionale, maar ook de Vlaamse pers. Samen met de aankondiging maakte ik bekend dat de consultants van Kessels & Smit, met onder andere mevrouw Hendrikx, en De CijferFabrik, met de heer Vermeiren, instaan voor de maatgerichte trajectbegeleiding van Limburgse culturele actoren, inderdaad een van de aanbevelingen uit de analyse van de aanjager.

Betreffende het plan van aanpak van de trajectbegeleiding kan ik u vertellen dat de trajectbegeleiders werden gekozen door een jury, net omwille van hun visie op het traject, hun ruime ervaring met de Limburgse cultuursector en hun

inzichten in de problematieken waar kleine en middelgrote cultuurorganisaties vandaag de dag mee kampen.

Dat men resultaatgericht kan werken, was zeker een belangrijk criterium in het selectieproces. Een eerste overleg met de aanjager en de trajectbegeleiders vond plaats midden december 2018. Hier werd het plan van aanpak ook besproken.

Wat zal er nu gebeuren? Het traject zal van start gaan met een interactieve kick-off met alle actoren op 20 februari 2019. We hopen op een talrijke groep inschrijvers, die zich daarna zal opsplitsen in kleinere werkgroepen om gedurende tien maanden in verschillende terugkoppelingen hun eigen communicatie-, financieel, strategisch en personeelsbeleid te versterken. Er zal ook individuele begeleiding zijn. Die verloopt via een beurtenkaart die elke deelnemer gedurende het traject een aantal keer kan inzetten. Om een maximale gedragenheid van het veld te krijgen, toetsen we het globale plan van aanpak nog voor de kick-off af bij de afgevaardigden van enkele grotere spelers of koepels, de sociaal-culturele sector, het cultureel erfgoed, de kunstensector via het LIKO en de cultuurcentra via C-mine Cultuurcentrum en CC Muze. Deze kick-off fungeert dus niet alleen als een feestelijk startschot, maar ook als een eerste kennismakings- en reflectiemoment. Al van bij de start zal input worden gevraagd van de deelnemers en zullen de volgende stappen van het traject met hen worden afgetoetst. Via intervisiegroepen en tussentijdse evaluaties, zowel van het traject als van de eigen vooruitgang op het vlak van de management-domeinen, worden de resultaten gemonitord.

De aanbevelingen van de aanjager in verband met talentontwikkeling, proactief personeelsbeleid en de samenwerking met private actoren komen als werkpunten aan bod in de trajectbegeleiding. De aanbevelingen over het stimuleren van de bovenlokale afstemming van het cultuurbeleid, het oprichten van een labo voor sociaal-artistiek werk, het belichten van vakmanschap, het blijvend inzetten op euregionale samenwerking en het oprichten van een bovenlokale depotinfrastructuur richten zich tot het veld zelf. Er liggen dus een aantal ijzers in het vuur, het ene al wat concreter dan het andere.

Ik wil hier nogmaals pleiten voor een geëngageerd en actief cultureel netwerk in Limburg. Dat is er, maar het kan nog versterkt worden. Mijn administratie zal zich daarom in het voorjaar in Limburg tijdens een motivatiemoment – nee, ik vind deze termen niet zelf uit, mevrouw Christiaens – tot organisaties met trekkerspotentieel wenden om de kansen en drempels van een dergelijke voorbeeldrol te bespreken. Er gaat hierbij ook aandacht uit naar een cultuurcentrum dat een trekkersrol kan opnemen in het speerpunt 'Brede cultuurparticipatie'.

De aanjager kan in deze tweede fase van het Cultuurplan Limburg, waarin we operationeler worden, een rol blijven spelen als lokale gids, bijvoorbeeld door een infomoment te organiseren over de bestaande subsidiestromen van de Vlaamse overheid of over specifieke beleidswijzigingen die relevant zijn voor het Limburgse culturele veld. Ik denk maar aan het decreet bovenlokale cultuurwerking, dat uiteraard niet alleen, maar zeker ook voor Limburg belangrijk is.

Uiteindelijk moet de aanjager zich overbodig maken. Ik loop hier echter niet op vooruit. Uw terechte vraag gaat over het vervolg van het Cultuurplan Limburg. In de zomer zal blijken of dat vervolg er komt. Op dit ogenblik zou ik dat eerder bevestigen, maar hoe dit juist zal gebeuren, zal pas in de zomer blijken wanneer de nieuwe ploeg aan zet is.

Hoe kunnen we dit duurzaam maken? De administratie zal in 2019 het traject opvolgen en ondersteunen via drie hoofdopdrachten. Ten eerste volgt de administratie de trajectbegeleiding mee op, niet als architect, maar wel als stakeholder. Hier hoort ook een evaluatie van de trajectbegeleiding in het midden van 2019 bij. Ten tweede organiseert de administratie een motivatiemoment om onder

andere potentiële trekkers te engageren. Ten derde zal een finale algemene evaluatie van de realisaties uit het Cultuurplan Limburg 2018-2019 worden opgemaakt in het najaar van 2019.

De duurzaamheid van het traject ligt in de doelstelling om een lerend netwerk te vormen. De kick-off zal fungeren als een eerste kennismakingsmoment. Al van bij de start van het begeleidingstraject scheppen en stimuleren de trajectbegeleiders de mogelijkheid waarbij organisaties met gelijke noden ook elkaar kunnen en willen raadplegen en ondersteunen. Door daarnaast - onder andere via een motivatiemoment met potentiële trekkers - netwerkvorming te stimuleren, hoop ik ook op een duurzaam peer-to-peer-leren zodat mensen elkaar versterken. Het Cultuurplan Limburg is in grote mate voorwaardenscheppend. Het is ook zeker gericht op zelfontplooiing en self empowerment. Ik hoop en ben er ook van overtuigd dat de actoren uit het veld ook zelf hun verantwoordelijkheden opnemen om een dergelijk informeel netwerk te verankeren.

Ik hoop dat ik heb aangetoond dat het Cultuurplan Limburg wel degelijk iets om het lijf heeft als een structuurondersteunend plan. Op de uitkomst moeten we nog even wachten. Ik wil u toch ook nog even zeggen dat ik bij de laatste ronde voor projectsubsidies in het kader van het Kunstendecreet, die op 15 januari is goedgekeurd, mijn engagement heb getoond om een aantal Limburgse dossiers te stimuleren. In die zin zitten we nu in een soort flow. In de zomer of het najaar moet het vervolg daarvan worden geëvalueerd. Ik ben er echt van overtuigd dat dit is wat we kunnen doen en wat we moeten doen. Dit kan tot de doorbraak leiden waar we allemaal van dromen, namelijk dat de Limburgse culturele wereld zich in al zijn facetten en op een evenwaardige manier in Brussel vertegenwoordigd zal voelen ten opzichte van de andere provincies of regio's.

De voorzitter: Mevrouw Christiaens heeft het woord.

An Christiaens (CD&V): Dank u wel voor uw heel uitvoerige antwoord.

Ik ben heel tevreden dat er een heel aantal concrete maatregelen zijn genomen dat er een heel aantal netwerkmomenten en acties komen.

Het is normaal dat we in het eerste jaar een heel traject hebben doorlopen waarvoor ook de juiste mensen op de juiste plaats moesten worden gezocht. Er moest ook veel afgetoetst worden, waardoor we soms een klein beetje op onze honger zaten.

Maar ik ben heel tevreden met uw opsomming van alle concrete acties en met de pijlers waar u zich op richt: enerzijds de kick-off en anderzijds de versterking van de trekkende rol vanuit de administratie om naar het lerend netwerk te evolueren.

Ik heb nog een bijkomende vraag: u zei dat de resultaten in het najaar van 2019 zichtbaar zouden zijn maar is het niet aangewezen om die monitoring ook tussentijds op te volgen? Is dat voorzien zodat we in het najaar van 2019 in het worstcasescenario niet tot een bepaalde conclusie moeten komen? Het is toch nodig om die monitoring tussentijds te evalueren en desgevallend bij te sturen.

Wat de duurzaamheid betreft, zijn er heel veel engagementen. Ik begrijp ook dat die na de zomer met de nieuwe ploeg zullen moeten worden bekeken maar ik hoor toch ook van u dat u die ondersteuning nodig vindt.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Minister, ik dank u voor de informatie die u hebt gegeven. We hebben altijd gezegd dat we het plan alle kansen willen geven. Op

dat vlak sluit ik me aan bij mevrouw Christiaens. Ik heb wel nog een bijkomende vraag. U hebt over de ronde van de projectsubsidies gezegd dat er opnieuw Limburgse initiatieven zullen worden ondersteund. Ik heb daar niets op tegen maar u kent mijn steeds terugkerende opmerking. Ik vind het goed zolang die initiatieven de kwaliteitstoets doorstaan, er moet een meerwaarde zijn om een projectsubsidie toe te kennen aan die initiatieven.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Meremans, de spanningsboog die u aangeeft, ken ik ook. Wanneer Limburgse projecten zeer goed zijn, worden ze meestal geselecteerd. Als ze goed of voldoende zijn, dan maken ze kans om opgevist te worden, maar niet daaronder. Dat blijft een spanningsveld en het is precies de bedoeling om dat spanningsveld op te heffen.

Mevrouw Christiaens, we zullen ervoor zorgen dat er tussentijdse evaluatiemomenten komen, aan het einde van de lente en in de zomer, zodat duidelijk wordt hoe dit evolueert. Uiteindelijk zal het ook gedeeltelijk een veruitwendiging zijn van het aantal ingediende projecten, dat jammer genoeg nog altijd relatief laag ligt, en het aantal goedgekeurde projecten. We zullen er dus voor zorgen dat er niet één evaluatiemoment is maar dat er tussentijdse evaluaties komen. Dat ligt in de handen van aanjager en trajectbegeleiders onder de supervisie van onze administratie.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.